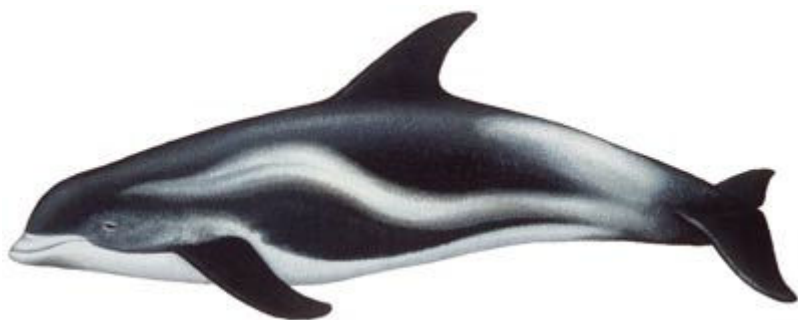

Hvidnæse

©Birgitte Rubæk

(*Lagenorhynchus albirostris*)

Engelsk: White-beaked dolphin

Tysk: Weisschnauzen-Delphin

Fransk: Dauphin avec bec blanc

Spansk: Delfin de hocico blanco

Beskrivelse:

Robust kortnæbbet delfin med ret høj midtstillet rygfinne. Voksne dyr er mellem 2.4 og 3 m lange og vejer mellem 180 og 350 kg, nyfødte er 1.2 m lange og vejer omkring 40 kg. Der er 25-28 kegleformede tænder i hver kæbehalvdel.

Udbredelse:

Forekommer i Nordatlantens tempererede og subarktiske kyst- og shelfvande. Mod nordøst helt op til Hvidehavet. Den er almindelig ved den norske vestkyst. I Nordsøen ses den hyppigst om sommeren, dog mest i den nordlige del. Er temmelig hyppig i Skagerrak og det ydre Kattegat, hvortil der jævnlig sker indvandring til det indre Kattegat. Forekommer lejlighedsvis helt inde i Østersøen. Er i de senere år fundet ved de franske og spanske kyster. Portugals sydlige kyster udgør sandsynligvis sydgrænsen for udbredelsen i Nordøstatlanten. I Nordvestatlanten er den mest almindelig ved Labrador og Sydvestgrønland. Arten forekommer normalt så langt mod syd som Cape Cod.

Adfærd:

Flokke på op til 30 dyr er ikke nogen sjældenhed, men der ses nogle gange flere hundrede og endda flere tusinde dyr sammen. Flokstrukturen er ikke kendt.

Kan være nysgerrig og nærmer sig ofte mindre fartøjer. Meget akrobatisk optræden med typiske delfinspring. Under gode observationsbetingelser kan ses de bølgesprøjt, den laver med halefinnen. Rider undertiden på skibenes bovbølger. Dykkeadfærden er ikke kendt i detaljer. Svømmer nogle gange sammen med finhvaler og danner blandede flokke med hvidskævinger.

Forplantning:

Er ikke særlig godt kendt. Kønsmodne hunner er omkring 240 cm lange mens hannerne bliver kønsmodne ved en længde af 250 cm. Alderen for kønsmodenheden er ikke fyldestgørende belyst. Fødsler og parring finder sted om sommeren. Drægtighedstiden er ikke kendt, men er antageligt på 10-11 måneder som hos visse andre delfiner. Principielt vil den kønsmodne hun kunne føde en unge hvert år, men der er formentlig pauser mellem drægtighederne. Diegivningens længde kan ikke

angives.

Føde:

Torskfisk og blæksprutter.

Naturlige fjender:

Formentlig spækhuggeren og for ungerne vedkommende måske store hajarter.

Relation til mennesket:

Der er ingen kommerciel udnyttelse af arten. Enkelte individer nedlægges ved Sydvestgrønland. Utilsigtede bifangster forekommer både i nedgarn og trawl.

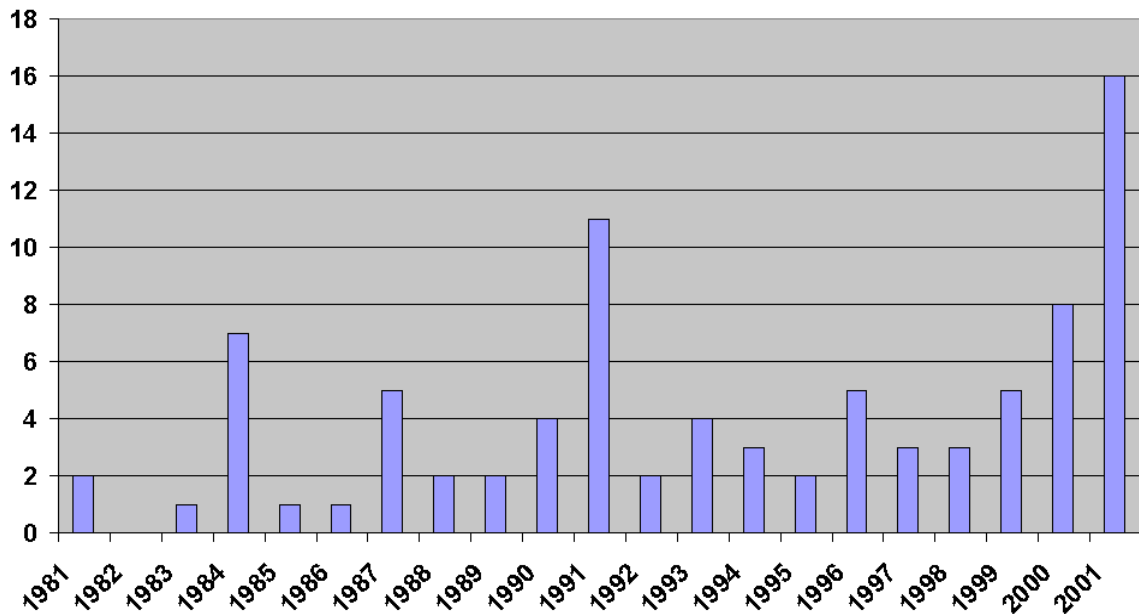
Lignende arter:

Den eneste anden art af ca samme størrelse og med samme lille næb er hvidskævingen, der dog hverken har en hvid sadel eller et hvidt næb. Hvidskævingen har et olivengult bånd bagtil på siderne.

Danske fund og observationer:

Næst efter marsvinet er hvidnæsen den mest almindelige hvalart i danske farvande. Nordsøen og Skagerrak hører til dens naturlige udbredelsesområde. Der er årlige fund og observationer.

Hvidnæsefund 1981-2001

Tekst: Carl C. Kinze